Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) Judecător Martînenco V.
Dosarul nr. 3r-238/26
2-26026283-02-3r-09042026

D E C I Z I E

23 iulie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără părți, recursul declarat de A***** E***** și SRL „It Module Solutions” prin intermediul reprezentantului lor, avocatul Cojocaru Elena împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 12 martie 2026, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de A***** E***** și SRL „It Module Solutions” împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ defavorabil,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 3 martie 2026, A***** E***** și SRL „It Module Solutions” s-au adresat cu acțiune împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Centru, prin care au solicitat anularea Deciziei Nr. 5/14-596 din 03.02.2026 cu privire la returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova a dlui A***** E*****.

În motivarea cererii, partea reclamantă a indicat că la 9 decembrie 2025, Direcția Regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație a emis Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 327-C, prin care A***** E*****, cetățean al Regatului Maroc, a fost obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova în termen de 15 zile de la data aducerii la cunoștință a actului administrativ, autoritatea constatând că șederea acestuia ar fi devenit ilegală ca urmare a nerespectării prevederilor art. 43¹ alin. (3) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

A menționat că, la 9 ianuarie 2026, a fost depusă cererea prealabilă nr. A-17/26, prin care s-a solicitat anularea Deciziei de returnare nr. 327-C din 9 decembrie 2025. Prin Decizia nr. 5/14-596 din 3 februarie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație

a dispus respingerea cererii prealabile ca inadmisibilă, invocând faptul că, potrivit art. 54 din Legea nr. 200/2010, decizia de returnare poate fi contestată direct în instanța de judecată, fără respectarea procedurii prealabile. Totodată, autoritatea publică a reținut că, în urma verificării legalității actului administrativ prin prisma art. 168 din Codul administrativ, nu au fost identificate vicii susceptibile să atragă nulitatea acestuia, concluzionând și asupra caracterului neîntemeiat al cererii.

A susținut că actele administrative contestate sunt neîntemeiate, deoarece prezența lui A***** E***** la sediul SRL „Quality Management System" nu a avut natura unei activități de muncă, ci s-a înscris în cadrul unei stagieri profesionale și al unei instruiri practice, organizate în temeiul raporturilor de colaborare dintre SRL „Quality Management System" și SRL „It Module Solutions". În acest context, au invocat prevederile art. 43^1 alin. (8) din Legea nr. 200/2010, care permit anumitor categorii de străini, inclusiv persoanelor sosite pentru formare profesională neremunerată sau perfecționare, să desfășoare asemenea activități în baza vizei ori a dreptului de aflare, fără obținerea prealabilă a dreptului de ședere provizorie în scop de muncă.

A precizat că A***** E***** s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova în baza invitației seria IGM nr. 051175, eliberată la solicitarea SRL „It Module Solutions" și valabilă pentru perioada 2 octombrie 2025 - 2 ianuarie 2026. Prezența acestuia la sediul SRL „Quality Management System" ar fi avut un caracter exclusiv formativ, fiind orientată spre observarea proceselor interne, acumularea experienței profesionale și participarea la activități de instruire.

În aceeași ordine de idei, reclamanții au afirmat că A***** E***** nu a fost angajat al SRL „Quality Management System", nu a prestat servicii în beneficiul acestei societăți, nu a avut un program de muncă stabilit de aceasta și nu s-a aflat într-un raport de subordonare juridică. De asemenea, nu ar fi primit salariu, remunerații, beneficii sau alte plăți pentru activitățile desfășurate. Prin urmare, activitatea sa nu putea fi calificată drept muncă prestată cu încălcarea regimului juridic aplicabil străinilor.

Reclamanții au mai invocat că toate activitățile au fost desfășurate cu bună-credință, exclusiv în scop de instruire profesională și schimb de experiență, fără intenția de a eluda legislația muncii sau regimul migrațional. Totodată, A***** E***** a intrat și s-a aflat în Republica Moldova în baza unei vize de scurtă ședere valabile, fără a încălca condițiile legale privind intrarea și aflarea străinilor pe teritoriul statului.

În opinia reclamanților, situația lui A***** E***** nu se încadrează în niciuna dintre ipotezele prevăzute de art. 51 din Legea nr. 200/2010, care ar permite autorității competente să dispună măsura returnării. Autoritatea publică nu ar fi stabilit în mod corespunzător existența unei șederi ilegale și nici nu ar fi luat în considerare toate circumstanțele relevante, în special caracterul neremunerat și exclusiv formativ al activităților desfășurate.

În consecință, reclamanții au apreciat că Decizia nr. 5/14-596 din 3 februarie 2026 este neîntemeiată, fiind emisă fără examinarea completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei și fără exercitarea corespunzătoare a dreptului discreționar, motiv pentru care au solicitat anularea acesteia.

În materie de drept, reclamanții și-au întemeiat acțiunea pe prevederile art. 6, art. 43[1] și art. 51 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, precum și pe dispozițiile art. 5, art. 10, art. 17, art. 93, art. 189, art. 206 alin. (1) lit. a) și art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 12 martie 2026, s-a declarat inadmisibilă acţiunea în contencios administrativ formulată de A***** E***** și SRL „It Module Solutions" împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ defavorabil, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d), e), g) Cod administrativ.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 26 martie 2026, A***** E***** și SRL „It Module Solutions" prin intermediul reprezentantului lor, avocatul Cojocaru Elena au depus cerere de recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 12 martie 2026, cu remiterea dosarului spre examinare în fond.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că încheierea instanței de fond este neîntemeiată, fiind rezultatul aplicării eronate a normelor referitoare la termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.

Recurenții au menționat că, la 9 decembrie 2025, Direcția Regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație a emis Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 327-C în privința cetățeanului Regatului Maroc, A***** E*****. Prin actul respectiv, acesta a fost obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova în termen de 15 zile de la data aducerii deciziei la cunoștință, autoritatea publică reținând că șederea sa ar fi devenit ilegală ca urmare a nerespectării prevederilor art. 43[1] alin. (3) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Au susținut că, la 9 ianuarie 2026, în adresa Inspectoratului General pentru Migrație a fost depusă cererea prealabilă nr. A-17/26, prin care s-a solicitat anularea Deciziei de returnare nr. 327-C din 9 decembrie 2025. Ulterior, prin scrisoarea nr. 5/1-292 din 22 ianuarie 2026, petentul a fost informat că cererea prealabilă a fost considerată inadmisibilă în temeiul art. 163 lit. c) din Codul administrativ, întrucât

legea specială permite contestarea nemijlocită în instanța de judecată a deciziei de returnare.

Totodată, la 3 februarie 2026, Direcția juridică și management documente din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație a emis Decizia nr. 5/14-596, prin care cererea prealabilă a fost respinsă. Autoritatea publică a indicat că, în urma verificării legalității actului administrativ prin prisma art. 168 din Codul administrativ, nu au fost identificate vicii care să determine nulitatea acestuia, motiv pentru care cererea a fost apreciată drept neîntemeiată.

Partea recurentă a accentuat că, în cuprinsul Deciziei nr. 5/14-596 din 3 februarie 2026, autoritatea publică a informat-o în mod expres că, în cazul revendicării încălcării unui drept, aceasta poate înainta acțiune în contencios administrativ împotriva Direcției Regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea deciziei asupra cererii prealabile.

În aceste condiții, recurenții au considerat că termenul de 30 de zile pentru sesizarea instanței urma să fie calculat începând cu data comunicării Deciziei nr. 5/14-596 din 3 februarie 2026, iar nu de la data emiterii Deciziei de returnare nr. 327-C din 9 decembrie 2025. Or, acțiunea a fost depusă la 3 martie 2026, respectiv în interiorul termenului indicat chiar de autoritatea publică în actul emis asupra cererii prealabile.

În susținerea acestei poziții, partea recurentă a făcut trimitere la art. 162 din Codul administrativ, potrivit căruia procedura prealabilă urmărește verificarea legalității actelor administrative individuale, precum și la art. 165 din același cod, care reglementează termenul de depunere a cererii prealabile. De asemenea, a invocat art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, conform căruia termenul de 30 de zile pentru înaintarea acțiunii în contestare începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei asupra cererii prealabile ori de la expirarea termenului legal pentru soluționarea acesteia.

Recurenții au criticat concluzia primei instanțe potrivit căreia acțiunea ar fi fost depusă după expirarea termenului legal, susținând că instanța nu a acordat relevanță juridică Deciziei nr. 5/14-596 din 3 februarie 2026 și mențiunilor exprese din cuprinsul acesteia referitoare la termenul și modalitatea contestării pe cale judecătorească.

Au mai susținut că, deși legislația specială permite contestarea directă în instanță a deciziei de returnare, fără parcurgerea obligatorie a procedurii prealabile, faptul că reclamantul a recurs în mod voluntar la această procedură, iar autoritatea publică a examinat cererea și a emis un răspuns asupra acesteia, nu putea constitui un motiv pentru declararea acțiunii ca inadmisibilă.

În opinia recurenților, aplicarea art. 207 din Codul administrativ este eronată, întrucât acțiunea a fost introdusă în termenul de 30 de zile calculat de la comunicarea deciziei asupra cererii prealabile. Declararea inadmisibilității acțiunii a împiedicat

examinarea în fond a legalității măsurii de returnare și a făcut imposibilă continuarea procesului.

Prin urmare, partea recurentă a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 12 martie 2026 și soluționarea chestiunii privind admisibilitatea acțiunii, astfel încât cauza să fie remisă pentru examinare în fond.

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere, însă pînă la data examinării cererii de recurs, nu a fost depusă vreo referință.

Admisibilitatea recursului:

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul*”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată*”.

Completul judiciar stabilește că Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a emis încheierea recurată la 12 martie 2026, fiind notificată părții recurente la 17 martie

2026 (f.d. 26). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de A***** E***** și SRL „It Module Solutions” prin intermediul reprezentantului lor, avocatul Cojocaru Elena la 26 martie 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Completul judiciar reține că cererea de recurs a fost semnată de către avocatul Cojocaru Elena, ce acționează în interesele recurenților A***** E***** și SRL „It Module Solutions”, în baza mandatului seria/nr. MA 1651997 din 9 ianuarie 2026, anexat la materialele cauzei.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de A***** E***** și SRL „It Module Solutions” prin intermediul reprezentantului lor, avocatul Cojocaru Elena motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, *examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*.

Alineatul (3) al aceluiași articol prescrie că, *decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*.

Din materialele cauzei rezultă că, la 3 martie 2026, A***** E***** și SRL „It Module Solutions” s-au adresat cu acțiune împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Centru, prin care au solicitat anularea Deciziei Nr. 5/14-596 din 03.02.2026 cu privire la returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova a d-lui A***** E*****.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 12 martie 2026, s-a declarat inadmisibilă acţiunea în contencios administrativ formulată de A***** E***** și SRL „It Module Solutions” împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ defavorabil, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d), e), g) Cod administrativ.

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a conchis: *„cererea de chemare în judecată a fost depusă la Judecătoria Chişinău, sediul Râşcani, abia la data de 03 martie 2026, cu depăşirea termenului legal de exercitare a căii de atac, fără ca reclamantul să fi solicitat repunerea în termenul procedural.*

Totodată cu referire la potențialul reclamant Societatea cu Răspundere Limitată ,,It Module Solution" judecătorul constată că acțiunea nu a fost semnată de o persoană împuternicită conform rigorilor legale, in concreto nu a fost semnată deloc, la caz nefiind prezentate nici careva înscrisuri care ar atesta intenția persoanei juridice de a depune prezenta acțiune, astfel potrivit art. 207 alin. (2) lit. g) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special atunci când aceasta a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens.

Dincolo de un dubiu rezonabil la caz în acțiunea depusă nici nu s-a făcut trimitere la o revendicare a unui drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 din Cod administrativ, o condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ – vătămarea prin activitatea administrativă desfășurată de pârât a unui drept al său.

În acest context, judecătorul reține că, în concepția Codului administrativ pentru admisibilitatea acțiunii, inter alia, reclamantul urmează să revendice un drept subiectiv propriu vătămat prin activitatea administrativă desfășurată de autoritatea publică chemată în judecată în calitate de pârât, ceea ce în cazul din speță lipsește, respectiv, acțiunea în contencios administrativ depusă de ultimul, urmează a fi declarată inadmisibilă".

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 26 martie 2026, A***** E***** și SRL „It Module Solutions" prin intermediul reprezentantului lor, avocatul Cojocaru Elena au depus cerere de recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 12 martie 2026, cu remiterea dosarului spre examinare în fond.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este justă și întemeiată.

Conform art. 11 alin. (1) Cod Administrativ, *actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.*

Alin. (2) al aceluiași articol prevede că, *destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sînt afectate de actul administrativ individual, nu sînt destinatarii acestuia.*

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, *până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. Potrivit art. 163 din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia cu privire*

la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială; c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Potrivit art. 54 alin. 1) din Legea 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, *decizia de returnare poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile. Instanţa de judecată este obligată să soluţioneze cererea în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii. Hotărârea primei instanţe este executorie, însă poate fi contestată cu apel la curțile de apel.*

În acord cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.*

Completul judiciar reține că norma legală nominalizată, este una de concept și aplicabilă în mod sistemic cu prevederile art. art. 17, 20, 39 și 207 Cod administrativ, revendicarea dreptului propriu fiind condiția fundamentală nu numai pentru succesul acțiunii din punct de vedere al admiterii acțiunii, dar și din perspectiva îndeplinirii testului de admisibilitate a acesteia, felul acțiunii înaintate potrivit art. 206 Cod administrativ, contând mai puțin.

Această constatare este susținută și de dispozițiile art. 3 Cod administrativ, potrivit căruia, *legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept,* precum și de prevederile art. 38 alin. (2) Cod administrativ, ce dispune că *orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de judecată competente.*

Astfel, normele legale supra citate, interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicînd revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului, astfel încît înaintarea oricărei acțiuni din cadrul acțiunilor în contencios administrativ, prevăzute de art. 206 alin. (1) Codul administrativ, evocă pentru admisibilitate, revendicarea unui drept subiectiv exclusiv al reclamantului.

La caz, obiect al controlului judecătoresc îl constituie legalitatea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 12 martie 2026, prin care acțiunea în contencios administrativ a fost declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d), e) și g) din Codul administrativ, sub aspectul respectării termenului legal de contestare a deciziei de returnare, al revendicării unui drept subiectiv propriu vătămat prin activitatea administrativă contestată și al existenței împuternicirilor necesare pentru introducerea acțiunii în numele SRL „It Module Solutions”.

Cu referire la primul aspect, Completul judiciar reține că actul administrativ individual care a produs în mod direct efecte juridice defavorabile în privința lui

A***** E***** este Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 327-C din 9 decembrie 2025. Anume prin această decizie s-a constatat caracterul ilegal al șederii străinului și s-a instituit obligația acestuia de a părăsi teritoriul Republicii Moldova.

În schimb, răspunsul nr. 5/14-596 din 3 februarie 2026 nu a instituit măsura returnării, nu a modificat conținutul Deciziei nr. 327-C din 9 decembrie 2025 și nici nu a creat, prin el însuși, o obligație distinctă în sarcina recurentului. Acesta a fost emis ca urmare a cererii prealabile depuse la 9 ianuarie 2026 și a avut drept obiect comunicarea faptului că procedura prealabilă nu era aplicabilă, precum și menținerea concluziilor actului administrativ inițial.

Potrivit art. 54 alin. (1) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, decizia de returnare se contestă direct în instanța de judecată, fără respectarea procedurii prealabile. Această normă reprezintă o reglementare specială în raport cu dispozițiile generale ale art. 162, art. 165, art. 208 și art. 209 din Codul administrativ, fiind justificată de caracterul urgent al măsurii de returnare și de necesitatea soluționării cu celeritate a litigiilor referitoare la regimul aflării străinilor pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin urmare, în prezenta cauză, depunerea unei cereri prealabile nu era obligatorie și nu putea avea efectul suspendării, întreruperii ori reînceperii termenului legal de sesizare a instanței. Alegerea reclamantului de a urma o cale procedurală pe care legea o exclude în mod expres nu poate modifica regimul juridic imperativ al contestării deciziei de returnare și nici nu poate crea un nou termen judiciar, calculat de la data răspunsului autorității publice.

Or, caracterul facultativ sau voluntar al demersului administrativ nu este determinant. Esențial este că legea specială nu condiționează sesizarea instanței de soluționarea unei cereri prealabile. În lipsa unei asemenea condiții, termenul de contestare se raportează la data comunicării deciziei de returnare, iar nu la data emiterii unui răspuns ulterior asupra unei cereri care nu trebuia parcursă.

Completul judiciar nu poate reține argumentul recurenților potrivit căruia termenul de sesizare a instanței ar fi început să curgă la 3 februarie 2026, odată cu emiterea răspunsului nr. 5/14-596. Aplicarea art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, invocată de aceștia, presupune existența unei proceduri prealabile obligatorii ori admisibile potrivit legii. Norma respectivă nu poate fi interpretată izolat și extinsă asupra situațiilor în care legea specială prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

O interpretare contrară ar permite persoanei să repună unilateral în curgere un termen expirat, prin simpla formulare, la orice moment, a unei cereri denumite „prealabile”, urmată de contestarea răspunsului autorității. O asemenea abordare ar lipsi de efect util termenul special de contestare, ar afecta principiul securității raporturilor juridice și ar transforma o cale administrativă neprevăzută de lege într-un mecanism de eludare a sancțiunii tardivității.

Nici mențiunea din răspunsul nr. 5/14-596 din 3 februarie 2026, potrivit căreia persoana interesată se poate adresa instanței în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei asupra cererii prealabile, nu este de natură să schimbe această concluzie. Informația furnizată de autoritatea publică nu poate modifica termenul stabilit prin lege și nici nu poate conferi unui răspuns administrativ efectul juridic de a redeschide termenul pentru contestarea actului inițial.

Mai mult, la data emiterii răspunsului din 3 februarie 2026, termenul pentru contestarea Deciziei de returnare nr. 327-C din 9 decembrie 2025 era deja expirat. Prin urmare, mențiunea inserată ulterior în răspunsul autorității nu putea înlătura retroactiv efectele expirării termenului. Eventuala informare eronată ar fi putut fi valorificată, după caz, în cadrul unei cereri motivate de repunere în termen, cu indicarea circumstanțelor care au împiedicat sesizarea instanței și cu prezentarea probelor corespunzătoare. Recurenții însă nu au formulat o asemenea cerere și nu au invocat motive independente de voința lor care să fi făcut imposibilă respectarea termenului legal.

Astfel, formularea acțiunii abia la 3 martie 2026 denotă depășirea termenului legal de contestare a Deciziei de returnare nr. 327-C din 9 decembrie 2025. Din această perspectivă, concluzia instanței de fond privind incidența temeiului de inadmisibilitate prevăzut de art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ este întemeiată.

Cu referire la cel de-al doilea aspect, Completul judiciar reiterează că, potrivit art. 17, art. 20, art. 38 alin. (2) și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată de revendicarea plauzibilă a unui drept subiectiv propriu, pretins a fi vătămat prin activitatea administrativă a autorității publice.

Contenciosul administrativ reglementat de Codul administrativ are un caracter subiectiv, astfel încât simplul interes pentru respectarea obiectivă a legalității nu este suficient pentru sesizarea instanței. Reclamantul trebuie să individualizeze dreptul care îi aparține și să demonstreze, cel puțin la nivel de posibilitate rezonabilă, legătura dintre activitatea administrativă contestată și afectarea dreptului respectiv.

Din conținutul Deciziei de returnare nr. 327-C din 9 decembrie 2025 rezultă că unicul destinatar al acesteia este A***** E*****. Măsura returnării a fost dispusă exclusiv în privința acestuia, iar obligația de a părăsi teritoriul Republicii Moldova nu se răsfrânge în mod direct asupra SRL „It Module Solutions”.

SRL „It Module Solutions” nu este destinatarul deciziei de returnare și nu i-a fost impusă prin aceasta nicio obligație, sancțiune sau sarcină. De asemenea, societatea nu a indicat în mod concret care drept subiectiv propriu, recunoscut și ocrotit de lege, i-ar fi fost afectat prin emiterea măsurii de returnare față de A***** E*****.

Faptul că societatea a perfectat invitația pentru intrarea străinului pe teritoriul Republicii Moldova, a participat la organizarea activităților de instruire ori întreține

raporturi de colaborare cu SRL „Quality Management System” poate explica un interes factual sau economic în soluționarea litigiului, însă nu echivalează, prin sine, cu revendicarea unui drept subiectiv propriu vătămat. Interesul de fapt nu poate substitui condiția legală a vătămării unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Argumentele referitoare la caracterul formativ și neremunerat al activității lui A***** E*****, la lipsa unui raport de muncă și la aplicabilitatea art. 43^1 alin. (8) din Legea nr. 200/2010 privesc legalitatea materială a deciziei de returnare. Aceste susțineri ar putea fi examinate numai după depășirea testului de admisibilitate și nu sunt de natură să suplinească lipsa legitimării procesuale a societății sau tardivitatea acțiunii formulate de destinatarul actului.

În ceea ce privește răspunsul nr. 5/14-596 din 3 februarie 2026, Completul constată că acesta nu a produs față de reclamanți efecte juridice defavorabile autonome. Respingerea unei cereri prealabile formulate într-o materie în care legea exclude procedura prealabilă nu transformă răspunsul autorității într-un nou act administrativ susceptibil să repună în discuție, pe un termen distinct, legalitatea deciziei inițiale. Pretinsa vătămare continuă să decurgă din Decizia de returnare nr. 327-C din 9 decembrie 2025, iar nu din răspunsul ulterior al autorității.

În aceste condiții, simpla indicare formală în cererea de chemare în judecată a dispozițiilor art. 17 și art. 189 din Codul administrativ nu este suficientă. Revendicarea dreptului trebuie să rezulte din circumstanțele concrete expuse și să aparțină fiecărui reclamant în parte. Prin urmare, în privința SRL „It Module Solutions”, instanța de fond a constatat justificat lipsa revendicării unui drept subiectiv propriu, fiind incident temeiul prevăzut de art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

Cu referire la cel de-al treilea aspect, Completul judiciar reține că cererea de chemare în judecată trebuie să exprime în mod neechivoc voința persoanei de a declanșa controlul judecătoresc și să fie semnată de reclamant ori de reprezentantul său legal sau convențional, învestit cu împuternicirile corespunzătoare.

În speță, prima instanță a constatat că acțiunea înaintată în numele SRL „It Module Solutions” nu a fost semnată de administratorul societății și nici de o persoană care să fi prezentat un mandat sau un alt înscris din care să rezulte dreptul de a reprezenta persoana juridică la introducerea acțiunii. La materialele prezentate odată cu acțiunea nu se regăsea niciun înscris care să confirme voința societății de a sesiza instanța sau transmiterea către avocatul Cojocaru Elena a împuternicirilor de reprezentare procesuală în numele acesteia.

De asemenea, prezentarea unui mandat la etapa declarării recursului nu înlătură retroactiv lipsa împuternicirilor existente la momentul sesizării primei instanțe. Legalitatea încheierii contestate se verifică prin raportare la situația de fapt și la înscrisurile de care dispunea judecătorul la data pronunțării acesteia. Un act prezentat

ulterior nu poate valida retroactiv o acțiune introdusă în numele unei persoane juridice fără dovada împuternicirii corespunzătoare.

Este relevant și faptul că recurenții nu au formulat în recurs critici concrete împotriva constatărilor primei instanțe referitoare la lipsa semnăturii și a împuternicirilor în numele SRL „It Module Solutions”. Motivele recursului sunt concentrate, în esență, asupra modului de calculare a termenului de contestare, fără a explica în baza cărui act avocatul era îndreptățit să introducă acțiunea și pentru societatea reclamantă.

Prin urmare, instanța de fond a aplicat justificat și temeiul prevăzut de art. 207 alin. (2) lit. g) din Codul administrativ, acțiunea fiind introdusă în numele SRL „It Module Solutions” fără prezentarea dovezii unor împuterniciri valabile în acest sens.

În lumina considerentelor expuse, Completul judiciar constată că argumentele recurenților referitoare la parcurgerea voluntară a procedurii prealabile și la calcularea termenului de la data răspunsului nr. 5/14-596 din 3 februarie 2026 nu răstoarnă concluziile primei instanțe. Cererea prealabilă neprevăzută de lege nu a suspendat și nu a reînnoit termenul de contestare a Deciziei de returnare nr. 327-C din 9 decembrie 2025, răspunsul emis asupra acesteia nu constituie un act administrativ defavorabil autonom, SRL „It Module Solutions” nu a individualizat un drept subiectiv propriu vătămat, iar acțiunea formulată în numele societății nu a fost susținută prin dovada împuternicirilor de reprezentare.

Prin urmare, Completul judiciar constată că instanța de fond a calificat corect natura juridică a raportului litigios și a aplicat în mod corespunzător prevederile art. 207 alin. (2) lit. d), e) și g) din Codul administrativ, reținând în mod întemeiat că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului legal de contestare a Deciziei de returnare nr. 327-C din 9 decembrie 2025, fără a fi solicitată repunerea în termen; că SRL „It Module Solutions” nu a individualizat un drept subiectiv propriu vătămat prin actul administrativ emis exclusiv în privința lui A***** E*****; precum și că acțiunea formulată în numele societății nu a fost semnată și nici însoțită de înscrisuri care să confirme împuternicirea persoanei ce a sesizat instanța de a acționa în numele acesteia.

În lumina celor menționate supra, instanța de judecată conchide indubitabil că acțiunea de contencios administrativ, corect a fost declarată de prima instanță ca fiind inadmisibilă, având ca fundament prevederile art. 207 alin. (2) lit. d), e), g) din Codul administrativ.

Colegiul judiciar consideră necesar de a explica participanților la proces că în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (3) Cod administrativ, declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin.(2) lit. a)–e), exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Completul judiciar specializat reiterează că, accesul la procedurile de contencios administrativ poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări

trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (*Guerin contra Franţei, 29 iulie 1998, § 37*). Totuşi, limitările nu trebuie să reducă la zero esenţa acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicaţi în proceduri trebuie să se aştepte ca aceste reguli să fie aplicate (*Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33*). Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conţinutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit.

Reieşind din cele expuse mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către A***** E***** și SRL „It Module Solutions” prin intermediul reprezentantului lor, avocatul Cojocaru Elena au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 12 martie 2026.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de A***** E***** și SRL „It Module Solutions” prin intermediul reprezentantului lor, avocatul Cojocaru Elena.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 12 martie 2026.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae